

VT Arjo Suonperä: Hallituksen leikkauspolitiikan

linja – miksi ja kuka häviää.

Pirtin Klubin keskustelukerho 3.11.2015

Kysymys ei ole siitä, että Suomi olisi erityisen huonossa asemassa, joka pakottaisi leikkauksiin. Kysymys ei ole 54 miljardin budjettiesityksessä kaikkien osallistumisesta yleisiin talkoisiin, vaan vain osa maksaa ja osa saa etuja toisten kustannuksella. Leikkaukset olisi voitu kohdistaa aivan muihin kohteisiin, kuten EU-menoihin ja puolustusmenoihin:

- leikkaustarvehysterian lietsominen on tarkoitushakuista, sillä pyritään oikeuttamaan hallituksen budjettitoimet;
- budjetti toteuttaa hallituspuolueitten poliittisia valtapyrkimyksiä, joita ei ole järkevää eikä pakko toteuttaa, esimerkiksi ammattiyhdistysliikkeen ja tes-järjestelmän murentaminen, työntekijöitten ja työttömien lakimääräisen vähimmäissuojelun heikentäminen, sote- ja kuntauudistus, eläkeuudistus ja muut rakenteelliset muutokset, joilla osin pyritään myös valtion suorien menojen vähentämiseen;
- keskeisten muutosten voimassaoloaika ei rajoitu budjettivuoteen tai hallituskauteen tms., vaan tavoitteena ovat pysyvät muutokset;
- vapaan kilpailun ja markkinatalouden raaka toteutus italialais-saksalaisen ns. ordoliberalismin eli kuripolitiikan muodossa, jossa valtio sääntelee markkinoita ja voi suosia sääntelyllä niitä yritysmuotoja ja- tahoja, jotka kuuluvat hallituksen lähipiiriin tai ovat valmiita muutoin tukemaan hallituspuolueita;
- orjallinen sitoutuminen EU-jäsenyyteen ja siitä johtuviin kasvaviin isoihin menoihin, EU:n pakotepolitiikan noudattaminen ja siitä johtuva Suomen viennin ja kaupan supistuminen Venäjälle, pakolaisvyöryn kustannukset;
- kallis sitoutuminen lännen eli Naton sotilasliittoon ja siitä johtuva puolustusmenojen kasvattaminen, kaluston uusiminen Nato-kuosiin;
- yksityistämisen suosiminen, valtion ja kuntien roolin jatkuva heikentäminen;

- ihmisten vaikutusmahdollisuuksien kaventaminen, demokratiavajeen syveneminen;
- valtion oman tuloa tuottavan ja työllisyyttä lisäävän toiminnan laiminlyönti, budjetti joudutaan rahoittamaan suurelta osin yksityispankeista otettavalla korollisella lainarahalla lähes 5 miljardin edestä, työttömyyden ja EU:n kilpailuvapauden ja pakotepolitiikan vuoksi verotulot suhteellisesti pienentyneet;
- työttömyyttä ja sosiaalisten menojen tarvetta lisäävä, hyvinvointivaltiota rapauttava;
- uusien nimikkeitten alle kätkeytyvät vanhat 1990-luvun lamanaikaisen kapitalismin ja työnantajien ja kepu:n tavoitteet entistä kovempina (esim. kärkihankkeet): nyt kostetaan edeltäneitten vuosien kepu:n ja sen kannattajien nöyryytykset ja käytetään hyväksi ammattiyhdistysliikkeen heikkoutta yrittämällä nuijia se maan rakoon;
- maaloustuottajien avustuksia ja lainoitusta parannetaan sekä muittenkin työnantajien palkkamenoja pyritään vähentämään ja työnantajien valtaa kasvattamaan suhteessa työntekijöihin;
- pienet sosiaaliturvan parannukset toteutuvat lähinnä maaseudun asukkaille, kaupunkilaisille ja erityisesti etelän ja suurten kaupunkien asukkaille budjetti merkitsee kylmää kyytiä.